

Homilija ob diakonskem posvečenju Robija Sekavčnika – Ravne, 4. oktober 2015

Spoštovani sobratje duhovniki, diakoni, bogoslovci, redovnice in redovniki, dragi bratje in sestre.

Dragi bogoslovec Robi, čez nekaj trenutkov boš postal diakon. Kako resno, lepo in dragoceno je duhovništvo, se vidi tudi iz tega, da je prva stopnja duhovništva diakonat. Pred koncilom so diakonsko posvečenje podeljevali samo kakšen dan pred mašniškim posvečenjem. Danes se želi dati diakonatu vso težo in vrednost, saj vsebuje dimenzijo služenja, ki v duhovniškem poslanstvu nikoli ne sme in ne more manjkati. Sam Božji Sin je izbral pot služenja, ko ni prišel samo oznanjat evangelij, veselo novico, da se je Božje kraljestvo približalo, ampak je prišel, da se sreča s človekom, tam, kjer se človek nahaja: v veselju in bolečini, da mu prinese svojo bližino, Božje usmiljenje in dobroto, s tem pa tudi novo upanje.

Jezus tudi danes prihaja med nas, da bi služil današnjemu človeku. Prihaja še posebej po tistih, ki jih je poklical in so imeli v sebi pogum, da so na njegovo vabilo odgovorili. Začetek vsakega klica je ljubezen Gospoda in njegova izvolitev. Vsak, ki želi iti za Gospodom, mora najprej sam na sebi doživeti in živo izkusiti, da je ljubljen. To človeka tako prevzame, da vse drugo stopi na drugo mesto.

Resnico o resnični ljubezni, ki je v darovanju nam lepo predstavi današnji evangelijski odlomek, ko nam Jezus spregovori o usodi pšeničnega zrna. Vsak, ki se poda za Gospodom, se mora z njim tudi poistiti. To pomeni, da mora postati eno z Gospodom, križanim in Vstalim, z Njim, ki je povzdignjen na križ in priteguje k sebi vse ljudi, ko za nje daje svoje življenje. V svoji izročitvi Očetu do smrti, v svojem popolnem služenju Očetu, je Jezus postal začetnik novega življenja. Jezus ne prezira zemeljskega življenja, ampak želi, da bi ob tem spoznali, na eni strani minljivost vsega, kar je zemeljsko, ter, da bi odkrili, da sebično zapiranje vase ne more prinesiti pravih sadov za naše življenje. Ostati sam, pomeni životariti, kajti bistvo življenja je v odnosu in vrhunec odnosa je nesebična, resnična ljubezen.

Podati se za Gospodom pomeni, da sem se pripravljen čemu tudi odreči, da lahko potem bolj celostno in v resnični svobodi hodim za Njim in lahko rastem v povezanosti z Njim. Svetemu Ignaciju je nekdo rekel: »Mar ni Frančišek Ksaver zelo ambiciozen?« Ignacij je odvrnil: »Da, toda ne dovolj!«. Vemo, kako je Frančišek gorel za Gospoda, podobno kot sv. Pavel.

Svetniki so žrtvovali veliko osebnega uspeha, zdravja, ljubezni, da so postali glasniki Božjega kraljestva. Zavedali so se, da kadar ljudje kaj darujemo Bogu, se iz tega rodi nekaj večjega, boljšega, nekaj, kar ni samo za to življenje ampak je za večnost.

Dragi Robi, spoznal si, da je pot darovanja in služenja tudi tvoja pot in v vsej iskrenosti želiš hoditi po poti za Gospodom. Sprejeti želiš njegov stil življenja v neporočenosti, v celibatu, kot poimenujemo ta način življenja. Beseda celibat vsebuje latinsko besedo »caelum«, za nebesa. Prava in resnična vrednost te tvoje izbire ni v tem, da boš na ta način imel več časa, da se boš lahko še bolj posvetil ljudem in več dobrega naredil. Dragocena je danes tvoja podaritev Bogu, da bo tvoje življenje s posvečenjem postalo še bolj rodovitno. Tvoja odločitev je dragocena predvsem zaradi ljubezni, da boš na ta način lahko bolj ljubil Boga in boš vedno bolj odprt za izpolnjevanje Božje volje. Tako boš postajal brat in spremljevalec tistim, ki ti jih bo na pot pošiljala Božja previdnost.

Takšen pogled na celibat diakona ali duhovnika potrjuje in osrečuje v poklicu ter izpolnjuje in osmišlja njegovo življenje. Srečen in vesel diakon ali duhovnik lahko »rojeva« ljudi za novo pot ljubezni, solidarnosti, dobrote in miru. Na to pot nas Jezus vedno znova vabi.

Dragi Robi, posvečen boš za pomoč škofu in zboru duhovnikov pri službi besede, oltarja in dejavne ljubezni. Kot služabnik oltarja boš pripravljaj darove in oltar za daritev sv. maše. Vernikom boš delil Gospodovo Telo in Kri. Kot služabnik mize Božje besede boš oznanjal evangelij, ko boš pridigal, poučeval verouk, pripravljaj kandidate na prejem zakramentov. Oznanjevalna služba je lepa, a po drugi strani tudi zahtevna in odgovorna. Potrebno se je nanjo vestno in skrbno pripravljati, da bi ljudi nagovorili tako, da jih bo Božja beseda dosegla in obrodila sad v njihovem življenju. Nikoli ne pozabimo, da oznanjevanje nikoli ni samo v besedi, ampak najprej z življenjem. Pri obredu diakonskega posvečenja zato Bog sam in Cerkev po škofu posvečevalcu naroča izbranemu: **»Kristusov glasnik si postal, glej, da boš veroval, kar boš bral, učil, kar boš veroval in živel, kar boš učil.«**

Dragi Robi, želim ti, da bi vedno z veseljem služil Gospodu in ljudem. Da boš v sebi ohranjal razpoložljivost za služenje, je na eni strani potrebna stalna povezanost s Kristusom, na drugi pa povezanost znotraj občestva Cerkve: povezanost s škofom, duhovniki, bogoslovci, redovnicami in redovniki, pa tudi povezanost s tvojimi domačimi in prijatelji. Verujemo, da je Gospod vedno z nami in na prav poseben način je danes s teboj. Naj te napolni s svojim Svetim Duhom, kot je z istim Svetim Duhom nekoč bil napolnjen diakon Štefan, da je

tudi v najtežjem trenutku čutil in doživel, da so: »nebesa nad njim odrta in je videl Sina človekovega stoječega na Božji desnici«.

Svojo diakonsko službo začinjaš na rožnovensko nedeljo, zato se skupaj obrnimo tudi k Božji Materi Mariji, ki nam jo je Jezus vsem dal za Mater. Naj nam izprosi dar stanovitnosti. Na naši poti je Marija naša vzornica in priprošnjica, saj je v svojem srcu ponavljala: »Glej dekla sem Gospodova« in se na ta način vso posvečala in izročala Bogu. Zato je Marija Mati duhovnikov in diakonov, je Mati vseh, katere je njen Sin poklical, da postanemo deležni njegovega »edinega in večnega« duhovništva.

Skupaj zato prosimo Božjo Mater, naj vzame v svoje posebno varstvo našega novega diakona. Ona nas uči, da je potrebno v veri in poklicanosti vztrajati vse do križa, vedoč, da tam, kjer je Jezusov križ, tam vzhaja tudi zarja njegovega vstajenja in poveličanja. Amen

Msgr. Alojzij Cvikl DJ
nadškof